

tulipán és erdei gyümölcs között, sodrás és cigaretta közben

minden szálnak, amit azóta tekercsz. kócos a vége.
itt puhább, amott meg keményebb. akárcsak eddig.
és továbbra se sikerül a filtert mindig a legpontosabban
elhelyezned. figyelsz, ahogy figyelnek: ott figyelj, figyeld
meg, figyelj ide, csinálod, markodban a szaglás. fogdosod,
beletúrsz a struktúrájába, tapogatod, magadhoz
tekergeted, simogatod, látod. mind a tíz ujjaddal egyszerre
és mindig utoljára. nyálazod, belékerülsz, benne vagy.
bőröd az érintkezésben tűzként ropogtatja a papírt.
hallgatod a benne izzó sercegést. *forró tulipán-könnyek.*

között vagyok.

amikor rágyújtasz, mindig csak akkor jössz
rá, hogy nem is kellene elszívnod, hogy nem
ezért csinálod. közben a sodrás is legalább
ennyire van. legalább ennyi van a parázsban,
a slukkolásban, a nikotin-szétáradásban,
a kilégzésben. legalább. csak most. nem azt figyeled.

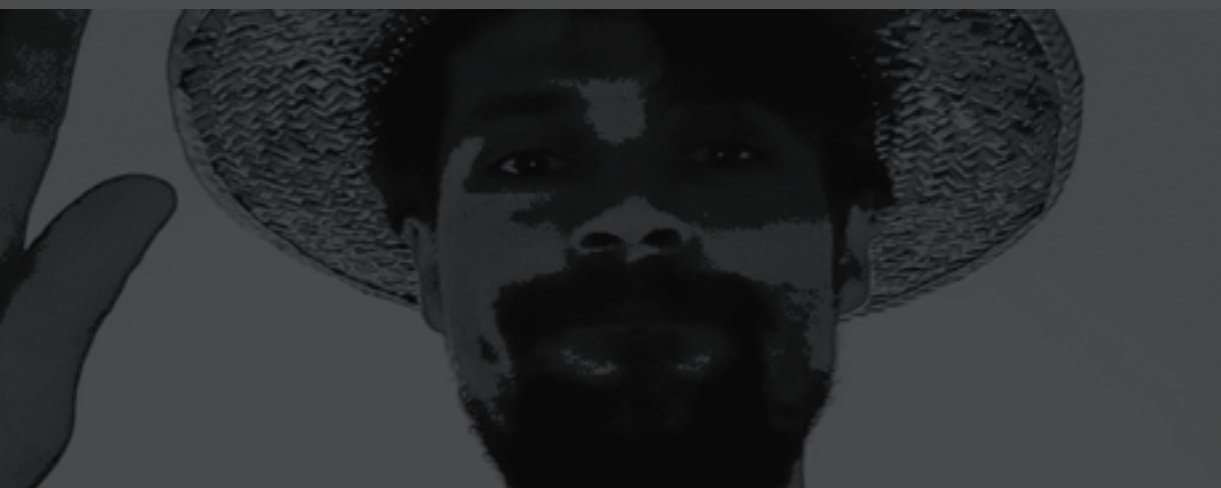
a pulzusod. ahogy sodor. cigi tölti ki és be a pillanatot.
ki és be. helyette inkább képzeled, hogy soha
többé nem csinálsz mást, csak cigarettát.
szembogárban erdei gyümölcsök egymásnak feszülő boldogsága.

közben vagy.

idővel, minél és mindennél jobban minden
egyes szílat. nemcsak a cigarettagyár olajos gépeit,
nemcsak a zakatolást, az éles karmok vágásait, nemcsak
az aprítást. dél-amerikai napszámosok magzatvize,
halott dédapák izzadsága a friss dohányban.
nemcsak a fényes föld, a nedves levegő, nemcsak
a száradásban a gravitáció. mégis egyre inkább,
egyre jobban, napról napra, szálról szálra ugyanaz
a cigaretta sodor magával egy időtlenig kitartott tiszta pillanatban:
lebegtetik a szavak itt és most ebben a versben:

*tulipánok és erdei gyümölcsök között, sodrás és cigaretta közben:
nem kell kezdeni vele semmit:*

benne történünk

Mellár Dávid (1992) költő, irodalmár. A pozsonyi Comenius Egyetem magyar tanszékének doktorandusza, a Dunszt portál szerkesztője. Első verseskötete, a *Vagy valami egészen más* 2020-ban jelent meg a Kalligram gondozásában.